

Ei mitään jää käteen,
Tai vielä vähemmän,
Ja vähemmän tänään kuin eilen ymmärrän:
On nätisti rivissä metsässäkin puut,
Kai jonossa menee myös hirvet sekä muut.
Ei mitään jää käteen,
Tai vielä vähemmän,
Mut vähemmän tänään kuin eilen selitän.
Kai jonossa menee metsässä ketutkin,
Ja takuulla sekaisin oon huomennakin.

Lastenlaulu valehteli väittäessään,
Että auringossa aina varjo seuraa kulkijaa:
Olenhan nähnyt, kuinka joskus aurinko voi paistaa
Aivan pääni päällä, eikä silloin tosiaanakaan
Varjo lainkaan lankea.

Ei mitään jää käteen,
Tai vielä vähemmän,
Ja vähemmän tänään kuin eilen ymmärrän:
On nätissä rivissä istutetut puut,
Ja levällään pihoilla lapsukaisten suut.
Ei mitään jää käteen,
Tai vielä vähemmän,
Mut vähemmän tänään kuin eilen selitän.
Kai jonossa menee metsässä ketutkin,
Ja huomennakin olen sekaisin.

Tarja ihan kostoksikin paremmaksi pisti:
Sil on äidin kiusaksi miehenä työtön pianisti.
Äiti itkee, miksi otettava on sellainen risti,
Muutenkin on suita tarpeeksi tässä ruokittaviksi.

Koskaan ei enää tätäkään päivää
Kahlata läpi uudestaan,
Mutta se häly jää soimaan:
Kaikuu, meteli kumisee, raikuu,
ja korvakäytävään juuttuu, unessakin vielä toistuu.
Hän saa vain siinä tapauksessa soittaa,
Jos joku tomumajan jättää,
Ja tänään puhelin soi.

Edenin kaakelit ovat vihertävät, valkeat,
Ja se kloorivesi kirvelee silmää.
Minä osaan kellua, isä,
Minä osaan kuplia, isä,
Minua ei vielääkään kylmää.

Vedet tulee ihon läpi.
Olet unohtanut taas.
Nuku sinä kevään yli, hän odottaa veden takana.

Tätä teennäistä hymyä en voi pyyhkiä millään.
Jähmettyneenä poskipäät, vielä kiristyy lisää,
Ja pahoittelet, kun et oikein osaa sanoa mitään,
Mut onpa huono tuuri.